

ΕΠΙΜΕΝΩ , ΥΠΟΜΕΝΩ, ΠΕΡΙΜΕΝΩ.

Η ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΑΓΑΠΗ ΔΕΝ ΣΥΓΚΡΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΑΓΑΠΗ.

Την έγκεφαλική αγάπη τήν έχουν διαφημιστικά οί αίρέσεις του χριστιανισμού, ιδίως οί παπικοί μέ τούς προτεστάντες, καί είναι αγάπη πλασματική, ένα κάλπικο νόμισμα για νά ξεγελάσουν τήν διανόηση εύγενικά , δηλαδή ότi επιτέλεσε ό άνθρωπος τό καθήκον του, νά προδώσουν τελικά τήν καρδιά, νά προδώσουν τήν καρδιακή αγάπη.

Ή πρώτη άπ' όλες τiς έντολές είναι: «**Αγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου έν όλη τήν καρδιά σου καί έν όλη τήν ψυχή σου καί έν όλη τή διανοία σου- αύτη έστί πρώτη καί μεγάλη έντολή**» (Ματθ. 22:37-38). **Πρώτη καί ή καρδιά στην πρώτη έντολή.**

Ή έγκεφαλική αγάπη , έγκεφαλική πίστη, έγκεφαλική δικαιοσύνη, έγκεφαλική γνώση, έγκεφαλική μελέτη, έγκεφαλική προσευχή, έγκεφαλική μετάνοια, έγκεφαλική ταπείνωση , έγκεφαλική ψυχαγωγία (πού αντικαταστατή τή σωματική δράση στό παιγνίδι για τα παιδιά και τους εφηβους, σέ άκραια φάση - τηλεόραση, κινητό, ήλεκτρονικό ύπολογιστή) και τέλος ή έγκεφαλική λύση ξεριζώνοντας τήν καρδιά (βλέπετε: ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ), καί δωρίζοντας την (;) στόν συνάνθρωπο, ύπερηφανευόμενοι ότi επιτελούμε έργο αγάπης (;).

Όλες , μά όλες οί έγκεφαλικές άρετές σταματήσαν, σταμάτησαν ως άνεπαρκείς άρετές, διότι τό έκτελεστικό όργανο του έγκεφάλου μας παραμέρισε καί πούλησε στό βωμό τής

ἐγκεφαλικῆς ἀγάπης τὴν καρδιά. Ὅλες λοιπὸν οἱ ἐγκεφαλικές ἀρετές σταματοῦν ἔμπροσθεν τῆς καρδιᾶς· καὶ ἡ καρδιά συνεχίζει. Συνέχισε, καὶ συνεχίζει νὰ λειτουργεῖ νὰ χτυπᾷ ὁ ἦχος της, συνέχισε καὶ συνεχίζει νὰ χτυπᾷ σάν τὴν καμπάνα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς ἐκκλησιᾶς μας, δίνοντας τὸ ἐνδόμυχο μήνυμα στοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἐκείνη τώρα εἶναι ἡ τελευταῖα ἐλπίδα τοῦ κόσμου μας, ἐλπίς γιὰ τοῦ μονομεροῦς ἐγκεφαλικοῦ σκεπτόμενου κόσμου μας πού ἐπεκτείνεται καὶ καταλαμβάνει βιαίως τὸ πρωτεῖο τῆς καρδιᾶς, μέ μετέπειτα θλιβερό ἀποτέλεσμα νὰ τὴν ἀπομονώνει καὶ νὰ τὴν ξεριζώνει δηλώνοντας ὅτι ἐπιτέλεσε ὁ ἄνθρωπος . . . δωρεά!

Ἐμεινε λοιπὸν ἡ καρδιά τελευταῖα (στὸν ἄνθρωπο μέ ἐγκεφαλικὸ θάνατο) γιὰ νὰ μᾶς θυμίζει ὅτι δέν πέθανε ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ζεῖ, καὶ ὑπερέχει ὡς τὴν ἐλπίδα πού πεθαίνει τελευταῖα, διότι αὐτὴ πεθαίνει τελευταῖα, ὅταν αὐτὴ (ἡ καρδιά) σταματήσει νὰ χτυπᾷ. Τότε μόνο πεθαίνει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν σταματήσει ἡ καρδιά καὶ ὄχι, ὅταν σταματήσει ὁ ἐγκέφαλος νὰ λειτουργεῖ. **Ἐξοῦ καὶ ἡ πλάνη τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου.** Ὁ ἄνθρωπος ἀναζητᾷ θεραπεία, καὶ ἡ θεραπεία γιὰ νὰ ἔρθει καὶ νὰ μπορέσει νὰ θεραπεύσει τὸν συνάνθρωπο (μέ ἐγκεφαλικὸ θάνατο) ὁ ἄνθρωπος θά πρέπει πρῶτα νὰ μὴ δίνει ὅλο τὸ βάρος ἡ ψυχὴ στὶς ἐγκεφαλικές δυνάμεις, οὔτε στὶς μονομερεῖς ἐγκεφαλικές ἀρετές μέ τὰ διανοήματα της, δηλαδή στὴν διάνοηση, ἀλλὰ στὶς καρδιακές ἀρετές, γιατί ἀντιθέτως ἐάν πράττουμε προβαίνουμε τότες σέ μονομερεῖς ἐνέργειες τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ πρώτη ἀπ' ὅλες τίς ἐντολές εἶναι: **«Ἀγαπήσεις Κύριον το Θεόν σου ἐν ὅλη τὴν καρδιά σου καὶ ἐν ὅλη τὴν ψυχὴ σου καὶ ἐν ὅλη τὴν διανοίᾳ σου- αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή»** (Ματθ. 22:37-38). Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι ὁ Θεὸς πρῶτα βάζει τὴν

καρδιά, μετά τήν ψυχήν, καί τέλος όμιλεῖ γιά τήν διάνοια, διάνοια πού εὐκόλα πλέον καταλαβαίνουμε ὅτι εἶναι καί ἡ νοητική, πού μᾶς παραπέμπει καί στήν ἐγκεφαλική νόηση.

Τήν θέση αὐτῶν (τήν ἐγκεφαλική διάνοηση) τώρα πρέπει ἐν πρώτης νά καταλάβουν ἡ καρδιακή ἀγάπη, ἡ καρδιακή πίστη, ἡ καρδιακή δικαιοσύνη, ἡ καρδιακή γνώση, ἡ καρδιακή μελέτη (τῆς ἀγίας Γραφῆς), ἡ καρδιακή μετάνοια, ἡ καρδιακή προσευχή, ἡ καρδιακή ταπείνωση, καί ἡ καρδιακή λύση στά προβλήματα μας, κάτι πού θά δώσει ἐν τέλει ἡ ἐγκεφαλική διάνοηση μετέπειτα ὡς ἐκτελεστικό ὄργανο μίας πράξεως συνειδητῆς καί ὀρθῆς καρδιακῆς. Ὁ χρόνος ζωῆς θεωροῦμε ὅτι σταματᾷ ὅταν διαπιστώσει ἡ ἐπιστήμη ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ συνανθρώπου μας δέν λειτουργεῖ, ὅλοι μιλοῦν τότες γιά τόν ἐγκεφαλικό θάνατο, γιά τό τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ καρδιά ὅμως συνεχίζει, καί περιμένει νά τήν προσέξουμε. Το θαῦμα ὅμως δέν τό κάνει ὁ ἄνθρωπος, τό θαῦμα δέν το κάνει ἡ ἐγκεφαλική δύναμη του, ἐγκεφαλική δύναμη πού διοχετεύεται μέσα ἀπό τήν γνώση τῆς ἐπιστήμης του· τό θαῦμα τό κάνει ἡ καρδιακή πίστη, ἡ καρδιακή ἀγάπη, ὅταν παραχωρεῖ χῶρο καί χρόνο ὁ ἄνθρωπος στήν καρδιακή ἀγάπη καί ταπείνωση γιά νά ἀνυψωθῇ ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί νά πετάξει ὡς κάποιο περιστέρι στόν Θεό· τότες τό θαῦμα θά τό κάνει ὁ Θεός, γιατί ἡ καρδιακή προσευχή τόν παρακινεῖ τόν Θεό, τόν παρακινεῖ καρδιακά γιά νά βοηθήσει. Ἡ καρδιακή προσευχή πρὸς τόν Θεό πέταξε ὡς περιστέρι μέ τόν κλάδο ἐλαίας (ἡ προσευχή-ἐλπίς) στό στόμα· πέταξε πρὸς τόν οὐρανό, καί ὁ Θεός μπορεῖ νά συνεχίσει τήν ζωή στόν ἄνθρωπο ἀποκαθιστῶντας καί τήν ἐγκεφαλική του βλάβη· τό μήνυμα πού δίνει ἡ ζωή στόν ἄνθρωπο πού βιώνει τόν ἐγκεφαλικό θάνατο τοῦ

συνανθρώπου του είναι ότι τήν αληθινή ζωή και τήν αληθινή ειρήνη στις καρδιές τῶν ἀνθρώπων τήν δίνει μόνον ὁ Θεός.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Οἱ μητροπόλεις πλέον ὀφείλουν νά προχωρήσουν καί πέρα ἀπό τά γηροκομεῖα ἀγάπης, ἀπό τά ὀρφανοτροφεῖα ἀγάπης, ἰδρύοντας καί ΑΣΥΛΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ μέ ἐξειδικευμένο ἐπιστημονικό προσωπικό , ἀλλά καί ἀπό ἐθελοντές ἰατρούς καί νοσοκόμες. Ἡ καρδιακή ἀγάπη ἐκδιώκεται, ἐκβιάζουν τούς συγγενεῖς τοῦ παθόντα ἀνθρώπου τους, τοῦ παθόντα ἀγαπημένου προσώπου τους νά προβοῦν καί νά συγκαταθέσουν στήν ἐκτέλεση του, καί κάποτε ὑποκύπτουν, γιατί δέν ἔχουν ἀπό πούθενά νά στηριχθοῦν, βαφτίζοντας ἡ πολιτεία αὐτή τήν ἐκτέλεση τοῦ ἀγαπημένου τους προσώπου σέ : ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΓΑΠΗΣ. Νά ἰδρυθοῦν λοιπόν νοσοκομειακά ἰδρύματα πού νά φιλοξενοῦν ὅσο θά χρειασθῆ τόν ἄνθρωπο τους πού ἔχει προσβληθῆ ἀπό τόν λεγόμενο «ἐγκεφαλικό θάνατο», κάτι πού πολλές φορές τά γεγονότα ἔχουν ἐπαληθεύσει ὅτι δέν πρόκειται γιά μόνιμο ἐγκεφαλικό θάνατο, ἀλλά προσωρινό.

Ἀντιγράφω παρακάτω ἕνα μήνυμα τοῦ γέροντα ἱερομονάχου Νεκτάρου Βιτάλη πού βρῆκα ἀπό τό διαδίκτυο. Τό παραθέτω, διότι ἂν καί ἡ ἀναφορά τοῦ γέροντα δέν σχετίζεται μέ τό θέμα, ἡ καρδιακή ἀγάπη πού ἔχει γιά ὅλο τόν κόσμο μου δίνει τό δικαίωμα νά τό ἐνώσω μέ τό παρόν θέμα μας. Τό ἐνώνω διότι συνδυάζει τό «κρεβάτι τοῦ πόνου (πού εὑρίσκεται ὁ γέροντας μέ τό γνωστό πρόβλημα υγείας του) μέ τήν καρδιακή ἀγάπη, καί τήν

προσευχή πού θά μπορεῖ νά στηρίξη τήν ὅλη προσπάθεια πού προτείνουμε ἐδῶ. Ἄς τόν ἀκούσουμε τί μᾶς λέει:

«Νά λατρέψουμε τόν Θεό καί ὁ καθένας μας, μέσ στήν ψυχή του νά ἔχει ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει, πάντα στέκει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη δέν χάλασε ποτέ. Καί νά κάνετε προσευχή καί γιά μένα πού εἶμαι στό κρεβάτι τοῦ πόνου. Ἐγώ, ἐδῶ στό κρεβάτι πού εἶμαι, προσεύχομαι γιά ὅλους σας, γιατί ὅλος ὁ κόσμος εἶναι κοντά μου καί ἐγώ προσεύχομαι γιά ἐσᾶς καί ἐσεῖς γιά μένα. Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος νά εἶναι βοήθειά σας, στό πλευρό σας. Σᾶς ἀγαπῶ καί προσεύχομαι καί ἐγώ. Μήν μέ ξεχνᾶτε καί μένα. Νά εἶμαστε κοντά στόν Χριστό, γιατί δίχως τόν Χριστό δέν κάνουμε τίποτα, δέν ἔχουμε δική μας δύναμη. Δίχως τόν Χριστό, δέν προχωρεῖ ὁ ἄνθρωπος. Γιά αὐτό λοιπόν, εἶναι ἀνάγκη νά προσευχόμεθα ὅσο εἶναι δυνατόν. Καί τήν ἀγάπη, μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός» . Ἀμήν.

[ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ](#)

(στό μονοτονικό)

ΘΑΥΜΑ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ: ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΝΕΚΡΟΣ ΑΝΕΖΗΣΕ

Τετάρτη, 19 Απρίλιος 2017 18:20

[Αρχική](#) » [ΘΑΥΜΑΤΑ](#) » Θαύμα Αγίου Ραφαήλ: Ένας νέος εγκεφαλικά νεκρός ανέζησε

Τη Λαμπροτρίτη 17-4-2001 τιμήθηκε μέ την επιβεβλημένη λαμπρότητα στήν Ιερά Μονή Αγίου Ραφαήλ Γρίβας η

μνήμη των νεοφανών αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

Στή γιορτή προσήλθαν ο μαθητής Λυκείου Απόστολος Ιω. Γκαζέπης από την Τερπνή Νιγρίτας Ν. Σερρών με τη μητέρα του Ευσταθία και άλλους συγχωριανούς... και διηγήθηκε ενώπιον του Μητροπολίτου, των στρατιωτικών Αρχών, του Καθηγουμένου της Μονής και προσκυνητών το συγκλονιστικό προσωπικό θαύμα διασώσεως από δυστύχημα. Ιατρικώς ήταν αδύνατη και η παραμικρή περίπτωση ανάνηψης λόγω του εγκεφαλικού θανάτου που επήλθε μετά από βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση. Συγγενείς άλλων ασθενών έκαναν προσπάθεια νά πείσουν τους γονείς για τη δωρεά οργάνων του! Όμως, η βαθειά πίστη της μητέρας που παρακαλούσε νυχθημερόν επί οκταήμερο τους νεοφανείς Αγίους έξω από την Εντατική συνέβαλε στήν ανάνηψη και αποθεραπεία του υιού της, ο οποίος αξιώθηκε νά δει και τους Αγίους. Τη συγκλονιστική διήγηση μαγνητοφώνησε ο διευθυντής του “ΡάδιοΕπιλογές” Πολυκάστρου και τη μετέδωσε από τον τοπικό ραδιοσταθμό.

Στήν ενυπόγραφη καταγραφή του φοβερού συμβάντος η κ. Ευσταθία Γκαζέπη, μητέρα του Αποστόλου, διηγείται τις τραγικές μέρες ως την ανάνηψη του γιού της. Ανήμερα της Ζωοδόχου Πηγής και της Αγίας Ειρήνης (5-5-2000) ο 17χρονος Απόστολος συγκρούστηκε με το μηχανάκι του με ένα αυτοκίνητο. Από το Ε.Σ.Υ. Νιγρίτας τον διεκόμισαν επείγοντως στό Νοσοκομείο Σερρών. Αλλόφρων η μητέρα έσπευσε στό Νοσοκομείο και τον βρίσκει πάνω στό φορείο καθώς τον μετέφεραν για τον αξονικό τομογράφο. Δέν επέτρεψαν στή μητέρα νά παρευρίσκεται, μόνο στόν κουνιάδο της, στόν οποίο μάλιστα είπαν ότι όλα ήταν κατεστραμμένα σάν νά είχε πέσει βόμβα στόν εγκέφαλό του (!), ήταν εγκεφαλικά νεκρός. Στόν πατέρα του παιδιού τόνισαν ότι, αν κατόρθωναν νά σταθεροποιήσουν την πίεση του εγκεφάλου χωρίς επιπλοκή, υπήρχε μία ελπίδα ανάνηψης. Τόν είχαν διασωληνωμένο, σε καταστολή. Τά πρώτα τρία εικοσιτετράωρα πολύ κρίσιμα.

Η μητέρα ξημερώθηκε προσευχόμενη στό Χριστό, την Παναγία, τους Αγίους. Το πρωί ζήτησε και της έφεραν στό Νοσοκομείο βιβλία θαυμάτων του αγίου Ραφαήλ κι άρχισε νά διαβάζει και νά παρακαλεί συνέχεια μέρα νύχτα εκ περιτροπής μαζί μέ όσες συγγενείς και γειτόνισσες συμπαραστέκονταν. Στά ελάχιστα λεπτά που εισερχόταν

στήν Μ.Ε.Θ. σταύρωνε το γιό της μέ λαδάκια από προσκυνήματα διαφόρων Αγίων.

Τόν ασθενή παρακολουθούσε ο νευροχειρουργός κ. Βόγας, τον οποίο μετακαλούσε η οικογένεια, καθώς το Νοσοκομείο δέν είχε δικό του νευροχειρουργό. Στο τρίτο εικοσιτετράωρο, η εγκεφαλική πίεση ανέβηκε, ο εγκέφαλος αιμορραγούσε, το παιδί χανόταν. Στήν απελπισία τους θέλησαν νά φέρουν κι άλλο γιατρό, παρ' ότι ο νευροχειρουργός τους διαβεβαίωσε ότι δέν ήταν ζήτημα ιατρικής φροντίδος, αλλά επιδείνωσης της καταστάσεως. Κάλεσαν τον κ. Νικόλαο Μπασκίνη από την Θεσσαλονίκη.

Και ο νέος γιατρός επιβεβαίωσε την κρίσιμη κατάσταση μέ τα αιματώματα, ιδίως στό πίσω μέρος του εγκεφάλου, μέ αμφίβολη την ανάνηψη. Υπήρχε μιά μηδαμινή ελπίδα νά κάνουν χειρουργική επέμβαση. Οι γονείς συγκατατέθηκαν. Διαπιστώθηκαν περισσότερα τραύματα από όσα έδειχνε η τομογραφία, ο εγκέφαλος ήταν πρησμένος, άφησαν ανοιχτό το κρανίο και περίμεναν την εξέλιξη. Το παιδί συνέχισε νά βρίσκεται σε κώμα, μέ μηδανική πρόβλεψη σωτηρίας γιά τόσο σοβαρή κατάσταση. 'Όταν έφυγαν οι νευροχειρουργοί, οι άλλοι γιατροί τους κάλεσαν νά τους πούν ότι το παιδί ήταν εγκεφαλικά νεκρό.

Παρασκευή βράδυ, 7 μέρες από το δυστύχημα, τα τέστ εγκεφαλικού θανάτου ήταν θετικά. Η εφημερεύουσα γιατρός τους είπε νά πάρουν κουράγιο, τουλάχιστον είχαν άλλο ένα παιδί, δυστυχώς ο Απόστολος έσβηνε, μόνο η καρδιά του κτυπούσε! Η μάνα του παιδιού μέ αβάσταχτο πόνο παρακαλούσε τον Κύριο νά αναστήσει το παιδί της, όπως ανέστησε το Λάζαρο. 'Ένωσε μέσα της μιά φωνή, μιά πληροφορία εσωτερική, νά μην απελπίζεται, όσο ανάπνεε ο Απόστολος.

'Όλο αυτό το διάστημα μέρα νύχτα οι γονείς, οι συγγενείς, οι συμμαθητές, οι γνωστοί προσεύχονταν γιά τον Απόστολο. Επικοινωνήσαν μέ το Μοναστήρι του Αγίου Ραφαήλ στην Μυτιλήνη και μέ το Μοναστήρι μας στή Γρίβα και παρακάλεσαν νά μνημονεύεται το όνομα του παιδιού. Τήν Τρίτη, που είχε μεσολαβήσει, η μητέρα πήγε στό Ναό της Παναγίτσας στις Σέρρες, όπου ψάλλεται παράκληση στους νεοφανείς Αγίους. Ο Ιερέύς της έδωσε βιβλίο μέ θαύματα της αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας, διάβασε γιά την ανάνηψη ενός βαρύτερα τραυματισμένου και πήρε κουράγιο.

Το Σάββατο (13-5-2000), καθώς περίμενε γιά την ενημέρωση, ένωσε νέα εσωτερική πληροφορία νά κάνει κουράγιο, και το παιδί της θά

γιατρευόταν. Πράγματι, από κείνη τη μέρα άρχισαν κάποια σχετικώς ευνοϊκά σημεία: 7 τέστ εγκεφαλικού θανάτου θετικά, 2 αρνητικά! Το μεσημέρι βελτιώθηκε περισσότερο η κατάσταση, τα μισά τέστ θετικά τα μισά αρνητικά!

Σημαδιακά ενύπνια στενών συγγενικών προσώπων αναπτέρωναν τις ελπίδες τους για ουσιαστική βοήθεια της Παναγίας και των νεοφανών Αγίων. Η αδελφή της είδε τους τρεις Αγίους νά της παραστέκονται στό διάδρομο έξω από την Εντατική και νά της κάνουν ένεση μέ μιά σύριγγα στή σπονδυλική στήλη, λέγοντας: Πήγαμε μέσα στόν Απόστολο, τώρα αυτή χρειάζεται δύναμη. Και ο μικρός της γιός ο Ηλίας είδε τον αδελφό του νά του λέει: Πάμε νά ανάψουμε τα καντηλάκια στό Εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής. Πράγματι το είπε στή γιαγιά του, πήραν λάδι και πήγαν και τα άναψαν παρακαλώντας για τη ζωή του Απόστολου.

Ο εγκεφαλικά νεκρός, ανέλπιστα για τα ιατρικά δεδομένα, άρχισε νά συνέρχεται! Τά τέστ εγκεφαλικού θανάτου ήταν αρνητικά πλέον. Ξημερώματα εκείνης της μέρας μιά άλλη θεία του είδε στόν ύπνο της πως της τηλεφωνούσε μιά άγνωστη γυναίκα για νά της πεί ότι ο Απόστολος ξύπνησε. Ποιά είσαι εσύ, τη ρώτησε. «Είμαι η αγία Γλυκερία» αποκρίθηκε. Η Αγία γιορτάζει στις 13 Μαΐου!

Στό ενημερωτικό ιατρικό σημείωμα ο νευροχειρουργός κ. Ευάγγελος Βόγας αναφέρει τα εξής:

«... Από το ιστορικό που πήρα από τους εφημερεύοντες συναδέλφους, ο ασθενής κατά την άφιξη του στα Εξωτερικά Ιατρεία βρισκόταν σε συγχυτικοδιεγερτική κατάσταση, αλλά είχε επαφή με το περιβάλλον, χωρίς νά παρουσιάζει εστιακή νευρολογική σημειολογία. Κατά τη διάρκεια της εξέτασής του στον αξονικό τομογράφο, χρειάσθηκε να διασωληνωθεί, γιατί περιέπεσε σε κωματώδη κατάσταση. Στην αξονική τομογραφία εγκεφάλου, βρέθηκαν τα εξής: κάταγμα ινιακού οστού αριστερά με υποκείμενη θλάση στο αριστερό ημισφαίριο της παρεγκεφαλίδας, εκτεταμένες αιμορραγικές θλάσεις στον δεξιό μετωπιαίο λοβό και σύστοιχο λεπτό υποσκληρίδιο αιμάτωμα, παρεκτόπιση της μέσης γραμμής προς τα αριστερά και οι δεξαμενές της βάσης του εγκεφάλου ήταν κλειστές.

» Αποφασίζεται να αντιμετωπισθεί συντηρητικά και μεταφέρεται στην Μ.Ε.Θ. Τοποθετείται καθετήρας μέτρησης ενδοκράνιας πίεσης, και από την τρύπα που διανοίγεται στην σκληρά μήνιγγα για να τοποθετηθεί ο καθετήρας ενδοπαραεγχυματικά, εξέρχεται ποσότητα του υποσκληριδίου

αιματώματος. Η πρώτη μέτρηση ενδοκράνιας πίεσης είναι 42 mm Hg. Χορηγούνται υψηλές δόσεις πεντοθάλης για πρόκληση βαρβιτουρικού κώματος και η ΕΠ κρατιέται σε φυσιολογικά επίπεδα με ταυτόχρονη χορήγηση μαννιτόλης. Στις 7.5.2000 παρουσιάζει πολυουρία (24 lit/24ωρο βλάβη υποθαλάμου;), αλλά η ΕΠ ελέγχεται και οι κόρες είναι ισομεγέθεις και αντιδρώσες στο φως.

» Τις απογευματινές ώρες της 8.5.2000, παρουσιάζει αύξηση της ΕΠ, η οποία πολύ δύσκολα ελέγχεται και η δεξιά κόρη δεν αντιδρά στα φωτεινά ερεθίσματα. Γίνεται επείγοντως νέα αξονική τομογραφία, στην οποία υπάρχουν τα εξής ευρήματα: πολλαπλές αιμορραγικές θλάσεις στο δεξιό μετωπιαίο λοβό και σύστοιχο υποσκληρίδιο αιμάτωμα, αιμορραγικές θλάσεις στον πόλο του δεξιού κροταφικού λοβού και σύστοιχο υποσκληρίδιο αιμάτωμα, παρεκτόπιση της μέσης γραμμής προς τα αριστερά και οι δεξαμενές της βάσης του εγκεφάλου κλειστές.

» Στις 9.5.2000 η δεξιά κόρη ανοίγει (μυδρίαση δεξιά) και η ΕΠ ανέρχεται στα 35 mm Hg. Μεταφέρεται στο χειρουργείο, όπου γίνεται κρανιοτομία και μερική αφαίρεση του τεθλασμένου δεξιού μετωπιαίου λοβού. Στο τέλος της επέμβασης ο εγκέφαλος σφύζει, η σκληρά μήνιγγα αφήνεται ανοιχτή, ενώ οι κόρες είναι σε μυδρίαση χωρίς αντίδραση στα φωτεινά ερεθίσματα...

» Στις 12.5.2000 γίνονται οι δοκιμασίες εγκεφαλικού θανάτου και είναι όλες θετικές. Στις 13.5.2000 η μυδρίαση των κορών υποχωρεί και παρουσιάζουν αντίδραση στο φως. Σταδιακά μέχρι 16.5.2000 ο ασθενής παρουσιάζει δικές του αναπνοές, αντιδρά στις βρογχοαναροφήσεις, παρουσιάζει μασητικές κινήσεις και προσπαθεί να ανοίξει τα μάτια του. 18.5.2000: έχει επαφή με το περιβάλλον, εκτελεί εντολές, κινεί και τα τέσσερα άκρα».

* * *

‘Όταν συνήλθε τελείως, παρουσίαζε μόνο ένα πρόβλημα στο αριστερό χέρι, λόγω του πολλαπλού τραυματισμού και των επεμβάσεων κατά τη διάρκεια θεραπείας στη Μ.Ε.Θ. Δεν μπορούσε να ανοίξει τα δάκτυλά του και είχε υπαισθησία. Επισκέφθηκαν αρκετούς γιατρούς. Ο νευρολόγος κ. Ηλίας Τσορλίνης (Εργαστήριο Κλινικής Νευροφυσιολογίας) συμπέρανε: «διάχυτη εκφύλιση του ωλενίου νεύρου AP στο αντιβράχιο, κάτω από το ύψος της έκφυσης του κλάδου για τον ωλένιο καμπτήρα του καρπού, χωρίς να υπάρχει το εστιακό block αγωγιμότητας».

Ένα βράδυ ο ίδιος ο Απόστολος είδε τον διάκονο άγιο Νικόλαο νά λέει απευθυνόμενος στον πατέρα του: — «Πήγατε σε τόσους γιατρούς· σε μένα γιατί δέν ήρθατε;» — «Πώς θά το κάνεις εσύ καλά;» ρώτησε ο πατέρας — «Ξέρεις εσύ!» απάντησε ο Άγιος. Σέ δεύτερο ενύπνιό του ο Απόστολος είδε πως βρέθηκε ο ίδιος σ' ένα εκκλησάκι και στό τέμπλο ήταν η κεφαλή του αγίου Ραφαήλ. Ο ίδιος δίσταζε νά πλησιάσει. Τότε εμφανίστηκε ολόκληρος ο Άγιος, του είπε πόσες φορές είχε εκκλησιαστεί τον τελευταίο καιρό, έπειτα του έπιασε το χέρι λέγοντας μιά προσευχή, και μέ το άγγιγμα αυτό το χέρι πήρε μιά λάμψη. Σε λίγο καιρό αποκαταστάθηκε τελείως!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η όλη προσπάθεια πού προτείνω από τίς μητροπόλεις, ή ακόμα και από φιλανθρώπους, συλλόγους, κλπ, μέσα από ιδιωτικές κλινικές πού θά θελήσουν νά ιδρύσουν, ως κοινωνικό έργο και ύπηρεσίες, μου έθύμισαν και ένα λαϊκό μας τραγούδι. Ένα τραγούδι αγάπης έλληνικό πού αντικαθρεφτίζει τήν φιλοτιμία του Έλληνα νά βοηθᾶ τόν συνάνθρωπο του ήρωικά και νά μήν τόν εγκαταλείπη. Αυτό τό τραγούδι ή καρδιακή αγάπη μπορεί νά δώσει έντολή νά μετατρέψει ό έγκέφαλος μας τό κοσμικό έποχικό ρεϋμα και νόημα τῶν στίχων του λαϊκού τραγουδιού μέ τίτλο :

ΕΠΙΜΕΝΩ, ΥΠΟΜΕΝΩ, ΠΕΡΙΜΕΝΩ, σέ

κοινωνικό πανανθρώπινο νόημα, νά τό μετατρέψει ό έγκέφαλος μας, ή διάνοηση μας τούς στίχους του τραγουδιού σέ:

ΕΠΙΜΕΝΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΩ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΕ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ. Άς τό ακούσουμε, και θά τό καταλάβουμε καλύτερα τό νόημα.

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ : <https://www.youtube.com/watch?v=YWEim4kMaU8>

Έμαθα μιά ζωή νά πονάω, ν' αγαπάω
 Έφτασε ή στιγμή νά τό μάθω, μαρτυράω
 Επιμένω, επιμένω
 Η ζωή μου μισή, μακριά μου έσύ
 Υπομένω, περιμένω
 Στην καρδιά μου έσύ, ή ζωή μου μισή
 Επιμένω...
 Έμαθα μιά ζωή νά σέ νοιάζομαι, παραμυθιάζομαι
 Στην αγάπη σου αυτή νά σκοτώνομαι, έτσι νά σώνομαι

Επιμένω, επιμένω
 Η ζωή μου μισή, μακριά μου έσύ
 Υπομένω, περιμένω
 Στην καρδιά μου έσύ, ή ζωή μου μισή.
 Έμαθα μιά ζωή νά σέ νοιάζομαι, παραμυθιάζομαι
 Στην αγάπη σου αυτή νά σκοτώνομαι, έτσι νά σώνομαι
 Επιμένω...
